

اعلامیه مطبوعاتی

تنش‌ها میان رؤسای جمهور فعلی و قبلی قرغیزستان به یک جنگ سیاسی و رسانه‌ای مبدل شده است

نخبگان قرغیز رئیس جمهور فعلی را انتخاب کردند

(ترجمه)

در انتخابات ریاست جمهوری سال گذشته، الماس‌بیک آتامبایف رئیس جمهور قبلی قرغیزستان، سورنبای جینبکف را به نیابت از حزب سوسیال دموکرات نامزد انتخابات معرفی کرد. جینبکف دوست نزدیک آتامبایف بود که او تقریباً یک سال منحنیت نخست وزیر تا هنگامی که وی رئیس جمهور شد، ایفای وظیفه می‌کرد. با این حال، پس از این که "جینبکف به عنوان رئیس جمهور معرفی شد، سیاست‌های خود را دنبال کرده و از پدیده خودکشی به نحوی جلوگیری کرد؛ طوری که او این پدیده را همکاری‌های غیررسمی رئیس جمهوری قبلی تلقی کرد که در نتیجه، تنش‌ها میان این دو فزونی یافت. رهبری قبلی رئیس جمهور پیشین، ناگزیر شد که یکی از این دو سیاستمدار را انتخاب کند و به این ترتیب، درز جدایی در حکومت ایجاد شد. در ماه اپریل، آتامبایف بازگشت خود را در صحنه سیاست اعلام کرد و به حیث رئیس حزب سوسیال دموکرات انتخاب شد؛ از آن به بعد حزب به دو بخش تقسیم شد و تا اکنون متحد نشده است.

رئیس جمهور جینبکف از قدرت ریاست جمهوری خود برای عزل اکثریت مقامات آتامبایف استفاده نموده و برخی از آنان را دستگیر کرده است. تا اکنون، او تعداد کثیری از فساد عمده‌ی که در طول کاری نخست وزیر ساپر اساکوف رخ داده بود، رونمایی کرد و بعداً او را دستگیر نمود. سپس در مسکو، اکرام‌جان الیمیانوف که منحنیت راننده در زمان ریاست جمهوری آتامبایف بود و به یک پست رهبری در دفتر ریاست جمهوری آتامبایف ارتقا کرده بود، دستگیر شده و سپس به قرغیزستان منتقل گردید.

در سپتمبر سال جاری، لایحه‌ای برای از بین بردن مصونیت حقوقی رئیس جمهور پیشین کشور تصویب و مورد استفاده قانونی قرار گرفت و از این که این همه اقدامات علیه آتامبایف انجام شد، آتامبایف مجبور به عقب‌نشینی شد. در نومبر ماه گذشته، آتامبایف در یک مصاحبه‌ی خصوصی کانال "تلویزیونی اپریل" گفت: «من شدیداً مخالف مقامات دولت فعلی هستم.»

بر این اساس، رئیس جمهور جینبکف، نخست وزیران سابق قرغیزستان را به میز مذاکره دعوت نموده و آن‌ها را تشویق کرد تا کشمکش‌های جاری را ارزیابی و در سیاست کشور نقش فعال خود را بازی کنند.

به این ترتیب، رئیس جمهور جینبکف متوجه می‌شود که طی یک سال، او نتوانسته یک گروه رهبری را با برادران و بستگان خود تشکیل دهد؛ بنابر این، تصمیم خود را برای متحد شدن با نخبگان اعلام کرد تا قدرت خود را از طریق آن‌ها تقویت کند. کنگره قورولتای، که در ۲۴ نومبر اعلام شد، اعضای آن منافع حکمرانان در قدرت را نسبت به اپوزیسیون ترجیح داده و با حکومت همکار شدند. نخبگان خود را به عنوان یک اپوزیسیون سودمند جلوه داده اند؛ اما در واقع نفوذ و چنگال وحشیانه‌ی خود را بالای رئیس جمهور نشان دادند.

از سوی دیگر، کنگره مردمی یا همان کنگره قورولتای عملکرد رئیس جمهور فعلی را به مدت یک سال رضایت‌بخش ارزیابی کرد؛ اما تمام فعالیت‌های رئیس جمهور قبلی را نامطلوب و غیرقابل قبول تلقی کرد. برای این که ثابت شود که نخبگان واقعاً مفید هستند، یک دوره آزمایشی را برای رئیس جمهور فعلی جینبکف تا اپریل ۲۰۱۹م اعلام کردند. در طی این زمان، رئیس جمهور باید میکانیزمی برای حل مشکلات سیاسی، اقتصادی و مالی کشور ایجاد کند. حکمرانان هم‌چنان باید اطمینان حاصل کنند که دارای‌های شخصی آن‌ها در کشور به دور از بازجوئی می‌باشد.

به عبارت دیگر، حقیقت امر اینست که حکمرانان و نخبگان، ریشه‌ی از بقایای اتحاد جماهیر شوروی هستند که با غارت ثروت و منابع کشورها پول‌دار شده‌اند. آتامبایف در سخنان خود تلاش کرد تا ثابت کند که تمام دارایی‌های افشاء شده‌ی خود را به صورت قانونی از طریق شرکت‌های خصوصی که میلیاردها دالر ارزش دارند، به دست آورده است. طوری به نظر می‌سد که روند پاکسازی مقامات پس از آشکار شدن خشونت‌های آشکار اقتصادی که مرتکب شدند، از مقامات سیاسی قبلی آغاز خواهد شد و در نتیجه برداشتن لایحه مصونیت از رئیس جمهور قبلی، هدف اصلی حکومت تیم آتامبایف می‌باشد.

به طور خلاصه، حکمرانان سیاسی کشور، خود را مدافع منافع مردم نشان می‌دهند. آن‌ها تلاش می‌کنند تا توانایی‌های خود را در جامعه به واسطه‌ی ایجاد اعتماد برای رئیس جمهور کنونی میان مردم تقویت کنند.

بناءً نه رئیس جمهوری کنونی و نه هم رئیس جمهور آینده وضعیت مردم و کشور را بهبود بخشیده می‌تواند؛ زیرا سیاست این کشور توسط رئیس جمهور اداره نمی‌شود؛ بلکه از سوی جمع کثیر نخبگان و نماینده‌گان غرب اداره می‌شود؛ باوجود این که نخبگان حکومتی خودشان از رئیس جمهور حمایت می‌کنند تا از منافع‌شان دفاع کند.

اینست ماهیت نظام سیکولری سرمایه‌داری و دولت، همیشه برای گروه رهبریت (کپیتلیست‌ها) جز ابراز خدمت‌گذار چیزی دیگر نخواهد بود و باوجودی که دولت با فساد و دیگر جرایم مبارزه می‌کند، هرگز در تضاد با منافع گروه رهبریت قرار نخواهد گرفت؛ اما اگر چنین امری اتفاق نیفتید؛ گروه رهبری سعی می‌کنند و اگر امکان بود، با کمک مردم رئیس جمهور یا مقامات را یکی پی دیگر از صحنه برطرف خواهند کرد. بنابر این، هر رئیس جمهور بخاطر معامله با این گروه فاسد، مسئول فعالیت با ایشان و خدمت‌گذاری به ایشان می‌باشد.

فلهذا، اصلاحات در قرغیزستان توسط عزل رؤسای جمهور مختلف هرگز به دست آمده نمی‌تواند، مگر با یک تغییر بنیادی این رژیم. به این معنی که نظام جهانی کفر به اصطلاح ایدیولوژی کپیتلزم، باید کاملاً از ریشه محو شود. قرغیزستان یکی از کشورهای ضعیف در سیاست‌های بین‌المللی و یک کشور استعماری که سیاست‌های غربی را تحت امر نظام جهانی کفر و با استندردهایش تطبیق می‌کند، محسوب می‌شود. هیچ یک از ما پیروز نخواهیم شد؛ مگر به جز سعی بخاطر ایدیولوژی اسلام و یگانه اردویی که انقلاب سیاسی داخلی را در کشور ما ایجاد می‌کند. به همین ملحوظ، لازم است که ایدیولوژی اسلام را بدیل ایدیولوژی کفر تأسیس کنیم.

فلهذا، واضح ساختن این امر به عموم جامعه مهم است که بدانند ما قادر به پر نمودن هر خلایی با حاکمیت نظام اسلام هستیم؛ در غیر آن صورت، امت توانایی اسلام را در انهدام نظام کفر درک نخواهد کرد و به همین ملحوظ، به قدرت سیاسی نظام اسلام اعتماد نخواهد داشت. با توجه با این که امت نیروی بنیادی در به وجود آمدن تحول است، عقیده‌ی امت قطعاً کلید پیروزی و نیروی فکری و تصمیم‌گیری آنان محسوب می‌شود.

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر-قرغیزستان

شمارهٔ صدور: ۰۱/۱۴۴۰

۱۰ ربیع الثانی ۱۴۴۰هـ.ق

۱۷ دسمبر ۲۰۱۸م